

ler saa directe hentydede dertil, gjerne aabent befyende, at, om det end var lykkes ham at bevise, at noget af de fremsatte Forslag ikke var mere grundlovsstridigt, end andre, som vare forelagte af Regjeringen, saa vil jeg dog der ved aldeles ikke ansee det for indrømmet, at de stillede Endringsforslag heller ikke vare grundlovsstridige; thi det kunde jo dog tænkes, at, da Statsraadet kun er menneskelig (Kæter), at det kunde være muligt, at det kunde vel ikke tilfigte, men at der kunde for det indløbe en Redaction, som ansaaes mindre stemmende med Grundloven. Jeg personlig kan saa meget mindre have nogen Betænkelse i saa Henseende, som jeg, hvis jeg ikke mindes feil, gjorde paa den grundlovgivende Rigsdag Paastand paa, at en §, jeg troer § 2 i Valgloven, ikke skulde sættes under Afstemning, da den formentlig var stridende mod Grundloven, og opnaaede, at Rigsdagen billigede min Anskuelse (Ja! Ja!).

Tal: Efter hvad den ærede Rigsdagsmand for Rjøge (Krieger) har udtalt, har jeg kun lidet at bemærke. For mit Bedkommende kan jeg ikke Andet end beklage, naar Afgjørelsen eller Fortolkningen af Grundlovens Bestemmelser skal gøres afhængig af Thingets Majoritets Beslutninger, da jeg ikke kan Andet end være fuldkommen enig med, hvad den nysnævnte Rigsdagsmand ved en tidligere Leilighed udtalte, at det nemlig er høist misligt, naar Fortolkningen af Grundlovens Bestemmelser skal gøres afhængig af Majoritetsbeslutninger og saaledes ogsaa afhængig af afværende Stemninger i Thinget, eftersom det ikke godt kan undgaaes, at man ved Afgjørelsen af det foreliggende Spørgsmaals formelle Berettigelse tillige kommer til at see hen paa, hvorvidt dette Spørgsmaals Indhold stemmer overens med vore egne politiske Anskuelser og Ønsker, hvilket upaatvivleligt vil have Indflydelse paa Afgjørelsen af det formelle Punkt. Jeg skal blot tillade mig at nævne som et Exempel paa, hvilken Indflydelse vore egne Anskuelser og Ønsker kunne have paa vor Fortolkning af Grundloven, at den sidste ærede Taler, Rigsdagsmanden for Møen (Barfod), for kort Tid siden yttrede i Thinget, at det var stridende imod Grundloven, at give Offi-

cererne en anden Invalldpension end de Menige, eftersom dette stred imod Lighedsprincippet; men idag vil han ei engang indrømme, at man er besejret til at tvivle om de foreliggende Endringsforslags Overensstemmelse med Grundloven. Nu tillader jeg mig at spørge, om ikke den ærede Taler, som ved hiint Spørgsmaal om Officerernes og de Meniges Invalldpension, gif saa lang og besværlig en Bei for at finde hiin fjerne Fortolkning af Grundloven, ikke ad en kortere Bei her kunde have fundet en Overensstemmelse imellem de nu foreliggende Endringsforslag og Grundloven, hvis ikke hans politiske Anskuelser og Ønsker uvilkaarligt indvirkede paa hans Mening om det formelle Spørgsmaal. Jeg vil gaae til mig selv og aabent tilstaae, at, idet mine personlige Anskuelser langt mere samstemme med de her omtvistede Endringsforslag end med flere af de efterfølgende, saa kan jeg ikke tilbagestrænge det Ønske, at Grundlovens Bestemmelser maatte paa en retfærdig Maade kunne fortolkes i Overensstemmelse med hiine Endringsforslag; men som dette Spørgsmaal nu stiller sig for mig, er dette efter min Overbeviisning umuligt. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at det vilde være høist farligt og betænkeligt, om Thinget vilde gaae ind paa en saa eenfædig Ordfortolkning, som den, der efter min Formening indeholdes i flere ærede Taleres nylig fremsorte Ytringer. Grundlovens § 22 søger fornemmelig at sikke Embedsstanden imod en vilkaarlig Behandling, og indeholder den Bestemmelse, at Embedsmændenes Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsløven. Men nu have flere ærede Talere fremsat den Formening, at denne Bestemmelse aldeles ikke indeholder noget Tilfagn om, at Embedsmændene skulle tilsikkes Pension (Nei! Ja!). Da formener jeg dog ganske bestemt at turde paastaae, at der nylig blev yttret, at denne Bestemmelse ikke udtrykkelig skulde sikke Embedsmændene Pension, men kun overlade Afgjørelsen heraf til Pensionsløven, og at, naar denne udesukkede visse Embedsclasser eller visse Aldere eller overlod Afgjørelsen af hvert enkelt Tilfælde for endeel til Rigsdagen, saa var ligesuldt derved Grundlovens Bestemmelse fyldestgjort (Ja!). Dette